

Dr Robert A. Peterson, Duch Święty i zjednoczenie z Chrystusem, Sesja 2, Duch Święty jest Bogiem

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 2. Duch Święty jest Bogiem.

Pracujemy z osobą Ducha Świętego zanim zaczniemy mówić o jego dziełach, a jego głównym dziełem w zbawieniu jest zjednoczenie z Chrystusem. Do tego zmierzamy, ale ważne jest, aby położyć teologiczne fundamenty, myśląc o osobie Ducha. Ustanowiliśmy jego osobowość.

Nie jest on zwykłą siłą, ale osobą z intelektem, emocjami i wolą. I nie jest on tylko osobą, ale osobą boską. Dowody boskości Ducha obejmują te.

Posiada cechy, które posiada tylko Bóg. Wykonuje dzieła, które wykonuje tylko Bóg. Jego imię jest wymieniane z imieniem Boga, a on sam jest kojarzony z Ojcem i Synem w sposób właściwy tylko dla samego Boga.

Boskie cechy, boskie dzieła, wymiennosc z boskim imieniem i wyjątkowe powiązanie z Ojcem i Synem, które jest właściwe tylko dla samego Boga. Duch jest Bogiem. Mogę od razu powiedzieć, że jeśli spojrzymy na Biblię jako na historię Boga, która jest wielkim boskim dramatem, Bóg Ojciec jest reżyserem i ich producentem, jeśli wolisz.

Gwiazdą jest Syn Boży, Chrystus. Gwiazdą nie jest Duch Święty. Współgwiazdy, niewiarygodnie z łaski, są ludźmi Boga.

Syn jest gwiazdą. Jesteśmy współgwiazdami z Bożej łaski. Ducha nazwałbym aktorem drugoplanowym. Och, on jest Bogiem.

Ale mówię to, aby pokazać na przykład, że biblijne dowody boskości Syna są o wiele liczniejsze i nawet bardziej oczywiste niż dowody boskości Ducha. To z powodu jego roli jako aktora drugoplanowego. Nie jest w centrum uwagi, jak Syn, a z Bożej łaski, którą często jesteśmy, Duch jest w cieniu.

Niemniej jednak mamy wystarczająco dużo danych, aby wykazać jego boskość. Duch ma boskie cechy. Jan nazywa go Duchem Prawdy w co najmniej trzech fragmentach pożegnalnych przemówień Jana.

Jana 14, jako Duch Prawdy, zajmuje miejsce Jezusa jako objawiciela Boga. Mówiłem to już kilka razy. Duch jest alter ego Jezusa.

Jezus idzie, Ojciec i Syn posyłają Ducha. Duch kontynuuje posługi, które Jezus wykonywał do tej pory. I jako Duch Prawdy zajmuje miejsce Jezusa, objawiającego Boga, wyjątkowego objawiającego Boga.

14:17, Ojciec da wam innego pomocnika, aby był z wami na wieki. Nawet Ducha Prawdy, świat nie może go przyjąć, ponieważ ani go nie widzi, ani go nie zna. Świat jest beznadziejnie empiryczny.

Wierzy tylko w to, co widzi. Duch Święty jest duchem i nie można go zobaczyć. Dlatego świat w niego nie wierzy.

Jednakże, wierzący, znacie Go, bo On mieszka wśród was i będzie w was. On jest Duchem Boskiej Prawdy. 1:5, 26, to jest to samo.

Gdy przyjdzie pomocnik, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On będzie świadczył o mnie. A w następnym wersecie uczniowie są wciągnięci w to, w swoje świadectwo. Oznacza to, że świadczą o Jezusie mocą Ducha Świętego.

16:13, ponownie, kończy nasz mały przegląd określenia Duch Prawdy w Jana 14, 15, a teraz 16, 13. Kiedy przyjdzie Duch Prawdy, poprowadzi cię do całej prawdy. Jest Duchem Prawdy, ponieważ wykonuje dzieło Boże objawiania Jezusa.

I znowu, jeśli ci z nas, którzy uważają te fragmenty za Jezusowe wstępne uwierzytelnienie Nowego Testamentu, mają rację, to Jezus mówi, że Duch da Nowy Testament przez Apostołów. Będzie inspirował ich kazania, aby ich kazania były bezpośrednim objawieniem od Boga. Będzie inspirował ich pisanie, aby słowa, które piszą, były samymi słowami Boga w ludzkich słowach.

Boskie cechy Ducha są pokazane przede wszystkim w jego imionach. Powinienem być to bardziej podkreślić. On jest Duchem Prawdy.

Ponadto, jest Duchem Świętym. Przyjmujemy to za pewnik. Za każdym razem, gdy używamy jego pełnego imienia, w rzeczywistości jego pełne imię jest podane tylko w Liście do Efezjan 4.30. To dopiero trzeci raz, kiedy tam jesteśmy.

Nie zasmucajcie Ducha Świętego Bożego. Jest to jedyne miejsce w Piśmie Świętym, gdzie podano pełne określenie. Nie zasmucajcie Ducha Świętego Bożego, którym zostaliście zapieczętowani.

To powinno być to, z kim zostałeś zapieczętowany przez Ojca na dzień odkupienia. Duch Święty, jego imię, łączy go ze świętością Boga w sposób, który jest odpowiedni tylko dla Boga. Jesteśmy świętymi.

Niesamowite, że chrześcijanie z Koryntu, którzy są tak pomieszani na wiele sposobów, są świętymi Boga. Mówi nam o tym kilka pierwszych wersetów 1 Koryntian 1. Uświęceni w Chrystusie Jezusie. To niesamowite.

Jest nadzieja dla nas wszystkich, jeśli Koryntianie są świętymi. Ale Duch Święty nie jest świętym. On jest Bogiem.

Jego imię to Duch Święty. Jego imię nosi atrybut Boga, gdziekolwiek się pojawi. Duch ma boskie cechy.

Jego imiona, Duch Prawdy i Duch Święty, pokazują jego boskość, ponieważ ma boski atrybut prawdomówności lub prawdomówności, a boski atrybut świętości jest częścią jego imienia i częścią jego posługi. Uświęca, jak zobaczymy później, początkowo, stopniowo i ostatecznie. Ma również boskie atrybuty lub cechy.

Boska moc jest związana z Duchem. Rzymian 15:19. Tak więc Paweł mógł mówić o swojej posłudze w tych kategoriach.

Rzymian 15:18. Nie ośmielę się bowiem mówić o niczym innym, jak tylko o tym, czego dokonał Chrystus przeze mnie, aby przywieść pogan do posłuszeństwa słowem i czynem, mocą znaków i cudów, mocą Ducha Bożego, tak iż od Jerozolimy aż po Illirię wypełniłem posługę ewangelii Chrystusowej. Paweł posługuje mocą Ducha Bożego.

Paweł nie służy jedynie w ludzkiej mocy, ale w boskiej. Duch Święty ma boską jakość mocy Boga. Jak widzieliśmy, ma boską wiedzę.

1 Koryntian 2:10. Nikt nie zna myśli człowieka, tylko duch człowieka. Jeśli ktoś nie dzieli się swoimi najgłębszymi sekretami, to trzyma je dla siebie.

Jeśli się nimi dzielą, są znane innym. Nikt nie zna myśli człowieka, tylko duch mężczyzny lub kobiety, który jest w nim, bo Duch przenika wszystko, nawet głębokie rzeczy, głębokości Boga.

Nikt nie rozumie myśli Boga, oprócz Ducha Bożego. Jaki sens ma mówienie, że nikt nie zna myśli Boga, oprócz Apostoła Pawła? Nie sędzę. Albo oprócz anioła Michała? Nie, to nie działa.

Nie, tylko Bóg zna myśli Boga, a Bóg jest jeden. Nie rozdzielamy osób, ale je rozróżniamy. I tutaj Duch zna myśli Ojca i objawia te myśli poprzez kazania Apostołów.

Więc mówią same słowa Boga, nauczane przez Ducha. Hebrajczyków 9:14, moim zdaniem, jest trochę niezgody, ale myślę, że konsensus, wiem, że konsensus jest, i myślę, że jest słuszny. Hebrajczyków 9:14 przypisuje wieczność Duchowi.

Nie mylimy osób. Tylko wieczny Syn Boży stał się człowiekiem, nie Ojciec, nie Duch. Tylko Syn żył bezgrzesznym życiem na ziemi, nie Ojciec, nie Duch.

Tylko Syn umarł na krzyżu i zmartwychwstał, nie Ojciec, nie Duch. Niemniej jednak nie mylimy osób, ale też nie rozdzielamy osób. Tak więc nawet dzieło krzyża Chrystusa, które jest unikalnie jego dziełem, jest również określane w Piśmie Świętym jako dzieło Ojca i Ducha.

Więc w 2 Koryntian 5 czytamy, że Bóg był w Chrystusie, pojednając świat ze sobą. To jest około wersetów 18 lub 19, mniej więcej w tym miejscu. I wyjątkowo w całym Piśmie Świętym, w jednym miejscu, odkupienie Chrystusa jest powiedziane w odniesieniu do dzieła Ducha, a jest to Hebrajczyków 9:14.

Bo jeśli krew kozłów i byków, Hebrajczyków 9:13, i pokropienie skalanych popiołem jałówki uświęcają dla oczyszczenia ciała, o ileż bardziej krew Chrystusa, który przez Ducha wiecznego ofiarował samego siebie bez skazy Bogu, oczyści nasze sumienie z martwych uczynków, abyśmy służyli Bogu żywemu. Philip Edgecombe Hughes, do którego mam wielki szacunek, jest teraz z Panem. Napisał wspaniały komentarz hebrajski. Jest tak dobry pod względem samego Jezusa, ale także pod względem homiletyki.

On po prostu jest elokwentny. I kochał Pana, a także był dobrym uczonym. Ale ja się z nim nie zgadzam.

Widzi tutaj wiecznego Ducha jako odniesienie do boskiej natury Jezusa. To nie jest konsensus. I co ważniejsze, myślę, że to nie pasuje.

O ileż bardziej krew Chrystusa, który przez wiecznego Ducha Świętego jest sensem, ofiarował samego siebie bez skazy Bogu? Odsyłam was do wybitnego dwutomowego komentarza biblijnego Williama Lane'a do Hebrajczyków, gdzie pokazuje on, że samo to pokazuje, że zadośćuczynienie zostało dokonane, oczywiście, przez Jezusa, ale przez moc Ducha Świętego, a tym samym ofiara jest absolutna, absolutna, czyniąc przestarzałymi wszystkie ofiary Starego Testamentu. I jak pokazuje dziewiąty, następny werset, czyniąc skutecznymi ofiary Starego Testamentu, zanim Jezus umarł. To jest niewiarygodna ofiara.

Więc nie mylimy osób i nie umieszczamy Ojca lub Ducha na krzyżu. Niemniej jednak są nierozłączni. W dziele Syna na krzyżu można powiedzieć, że w tym dziele Bóg pojednał świat ze sobą.

2 Koryntian 5:19. I można powiedzieć, że Chrystus ofiarował siebie Bogu jako ofiarę przez wiecznego Ducha. Hebrajczyków 9:14.

Zatem Duch jest wieczny. Boski atrybut wieczności jest opisany Duchowi, wraz z boskimi atrybutami wiedzy, 1 Koryntian 2:10, i mocy, Rzymian 15:19. Duch wykonuje boskie dzieła.

Wraz z atrybutami jest to sylogizm. Istnieją pewne dzieła, które wykonuje tylko Bóg. Pismo przypisuje te dzieła Duchowi Świętemu.

Dlatego Duch jest Bogiem. Nie jest Bogiem Ojcem ani Bogiem Synem. Jest Bogiem Duchem Świętym.

Duch jest zaangażowany w stworzenie, Księga Rodzaju 1:1 i 2. Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia była bezkształtna i pusta, a ciemność była nad powierzchnią głębin. A Duch Boży unosił się nad powierzchnią wód.

Tutaj Pismo mówi o Duchu z obrazem ptaka, podobnym do Ducha Świętego zstępującego jak gołębica na Jezusa podczas Jego chrztu. Duch jest jak ptak unoszący się nad powierzchnią wód. To znaczy, że Duch działa i ma udział w dziele stworzenia.

Nowy Testament w Jana 1, Kolosan 1 i Hebrajczyków 1 pokazuje, że Syn również ma swoją rolę. Powiedzielibyśmy więc, że Ojciec stwarza, a jego agentami są Syn i Duch Święty. Ponownie, w Piśmie Świętym jest zwyczaj, że w tym względzie mniej mówi się o Duchu niż o Synu.

I rzeczywiście, jest ten fragment. Zrobię z nim trochę więcej szczegółów, jak widzę poniżej, za chwilę. Więc, to jest bardziej szybkie podsumowanie w tym momencie.

Podobnie Duch Święty wykonuje boską pracę tworzenia Pisma Świętego, 2 Piotra 1:20 i 21. Powiedz nam, ponieważ Piotr mówił o prorocестве, mówi, że żadne prorocत्व Pisma Świętego nie pochodziło z czyjejs własnej interpretacji. Żadne bowiem prorocत्व nie zostało nigdy stworzone z woli człowieka.

Znaczenie jest samo. Ale ludzie mówili od Boga. Ludzie mówili stylem Mojżesza lub Dawida, Jana lub Pawła.

Ich style są charakterystyczne. Mężczyźni mówili od Boga, gdy byli niesieni przez Ducha Świętego. Duch Święty odegrał rolę w tworzeniu Pisma Świętego.

Czyż istoty ludzkie nie odegrały roli? Oczywiście , odegrały rolę. Ale Bóg tak nadzorował ich rolę, że wyprodukował swoje własne słowo, swoje nieskazitelne słowo, nieludzkie słowa. Przyjdź i zobacz doktrynę natchnienia Pisma Świętego jako podzbiór doktryny łaski.

Bóg przemawia do nas ludzkim językiem, ponieważ nas kocha i chce, abyśmy zrozumieli ewangelię i więcej. Według Rzymian 1:4, innym boskim dziełem, którego

dokonuje Jezus, jest wskreszenie Syna Bożego z martwych. Zazwyczaj w Piśmie Świętym Ojciec wskrzesza Syna, albo poprzez bezpośrednie stwierdzenia, albo to, co nazywamy boską biernością, gdy mówi, że Chrystus został wskrzeszony z martwych.

To sposób na uniknięcie imienia Ojca . Niemniej jednak, oznacza to Ojca . Tylko dwa razy w Piśmie Świętym, w Jana 2, zburz tę świątynię, a za trzy dni ją podniosę.

A w Jana 10, mam moc oddać moje życie; biorę je na nowo. Tylko dwa razy w Piśmie Świętym, tylko w Ewangelii Jana, Syn wskrzesza samego siebie. Ale kilka razy Duch Święty włącza się do akcji.

Tak jest z Rzymianami 1. Paweł, sługa Chrystusa Jezusa, powołany na apostoła, oddzielony dla ewangelii Bożej, którą obiecał wcześniej przez proroków i Pisma Święte dotyczące swego Syna, który według ciała pochodził od Dawida. Jest człowiekiem i został ogłoszony Synem Bożym, to znaczy boskim człowiekiem, w mocy według Ducha świętości, przez swoje zmartwychwstanie z martwych, Jezusa Chrystusa, naszego Pana. Zazwyczaj Ojciec wskrzesza Syna. Dwukrotnie w Jana, rozdziały 2 i 10, Syn wskrzesza samego siebie.

Ale także kilka razy Duch jest aktywny w podnoszeniu Syna z martwych. To jest wyjątkowe dzieło, wykonywane tylko przez Ojca, Syna lub Ducha Świętego. Ponadto, główną rolę Ducha jest zastosowanie zbawienia.

Ojciec wybiera, jak widzieliśmy na samym początku poprzedniego wykładu, Syn odkupuje, a w tym krzyżu i zmartwychwstaniu Duch stosuje zbawienie. Tak więc łączy ludzi z Jezusem. 1 Koryntian 12:13.

Bo w jednym Duchu wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jedno ciało, Żydzi czy Grecy, niewolnicy czy wolni, i wszyscy zostaliśmy napojeni jednym Duchem. Paweł używa dwóch różnych obrazów, picia płynu lub chrztu chrześcijańskiego i mówi o Duchu zaangażowanym w jedność z Chrystusem. Jedność z Chrystusem jest indywidualną zasadą soteriologiczną.

Niektórzy wierzą, że są zjednoczeni z Jezusem dla zbawienia, ale natychmiast są zjednoczeni ze wszystkimi innymi, którzy są zjednoczeni z Jezusem w zbawieniu. Tak więc Paweł pisze, w jednym Duchu, lub można przetłumaczyć przez jednego Ducha, wszyscy zostaliśmy ochrzczeni w jednym ciełe. Duch jest, stosuje zbawienie.

Głównym zadaniem Ducha w zbawieniu jest łączenie nas z Synem Bożym i wszystkimi jego zbawczymi korzyściami. Duch, w Rzymian 8:15 , pozwala nam wołać: Abba, Ojcie. Abba nie jest dziecinny językiem i nie oznacza Dada.

Oznacza Ojca. To słowo dziecka. To zwrot dziecka do jego ojca, który jest, to słowo miłości i szacunku.

Kiedyś powiedziałam na zajęciach, że to nie jest gadanie dziecinne jak Dada czy Daddy. A młoda kobieta, która jest mężatką i ma dzieci, mówi, co masz na myśli? Ja nazywam swojego tatę, Daddy. To było piękne.

To znaczy, że dorosłe dzieci nadal nazywają swoich ojców Pop, Dad, Daddy lub jakkolwiek to może być. Dokładnie to oznacza. I mogli używać tego samego wyrażenia, gdy byli małymi dziećmi.

To nie jest dziecinna mowa, ale ciepłe, pełne miłości i szacunku zwracanie się do Boga. Cóż, Paweł mówi w Rzymian 8:15, nie otrzymaliście ducha niewoli, by znów popaść w bojaźń, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: Abba, Ojciec. Duch pozwala nam nazywać Boga: Abba, Ojciec.

Umożliwia nam wiarę w Syna Bożego jako naszego Odkupiciela, abyśmy mogli być, Ojciec umieszcza nas w swojej rodzinie ze wszystkimi prawami, przywilejami i obowiązkami dorosłych dzieci. Dlatego Duch jest aktywny w adopcji.

Jest aktywny w odrodzeniu. Tytus 3:5 mówi o tym. Kiedy dobroć i miłująca dobroć Boga, naszego Zbawiciela, objawiła się, Tytus 3:4, zbawił nas nie ze względu na uczynki dokonane przez nas w sprawiedliwości, ale według własnego miłosierdzia, przez obmycie odrodzenia i odnowienia Ducha Świętego, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela. Duch dokonuje odnowienia.

On się odradza. Nawet jak widzimy w Jana 3:8, wiatr wieje tam, gdzie chce, gdzie chce. Nie widzimy, skąd przychodzi ani dokąd zmierza.

Tak samo jest ze wszystkimi, Janem od Ducha, odniesienie do Ducha Świętego, Jana 3:8. Duch stosuje zbawienie. Duch sprawia, że ludzie rodzą się na nowo. Aniołowie lub apostołowie tego nie robią.

Tylko Bóg to czyni. Duch jest Bogiem. Duch jest tym, który uświęca.

Duch Święty uświęca lud Boży. 2 Tesaloniczan 2:13. Zawsze powinniśmy dziękować Bogu za was, bracia umiłowani przez Pana, że wybrał was Bóg jako pierwociny do zbawienia przez uświęcenie Ducha i wiarę w prawdę.

Duch uświęca wierzących początkowo, stopniowo i ostatecznie. Ponieważ tutaj to uświęcenie przez Ducha jest w połączeniu z wiarą w prawdę, traktuję to jako początkowe uświęcenie. Bóg wybrał was jako pierwociny .

Tak naprawdę jest problem tekstowy. Mogłoby być tak, jak w przypadku firstfruits , ESV, od początku. Jest tylko jedna różnica liter greckich i słów razem wziętych.

Albo aparxes , od początku, albo aparxe , czyli pierwociny . NIV mówi od początku. ESV mówi pierwociny . Jako teolog uważam, że oba są prawdziwe. Nie twierdzę, że oba są poprawnym tłumaczeniem. Nie może tak być. Ale to nie jest kwestia prawdy. To kwestia egzegezy, a w tym przypadku krytyki tekstu. Na nasze potrzeby wybiorę ESV.

Ale to prawda, że Bóg wybrał nas od początku. Może to jednak nie mówi tego. Bóg wybrał was jako pierwociny , aby zostać zbawionymi przez uświęcenie przez Ducha i wiarę w prawdę.

Duch uświęca. On oddziela lud Boży raz na zawsze, gdy głoszona jest ewangelia i gdy wierzą. Uświęcenie jest dziełem Boga.

Tutaj, to jest dzieło Ducha. Dlatego Duch jest Bogiem. I podobnie, usprawiedliwienie, chociaż nie jest powszechnie znane, jest również dziełem Ducha.

W 1 Liście do Koryntian 6 Paweł powtarza niektóre z grzesznych stylów życia, jakie mieli Koryntianie przed zbawieniem. I raduje się, gdy mówi, a takimi byli niektórzy z was, ale zostaliście obmyci, zostaliście uświęceni, zostaliście usprawiedliwieni w imię Pana Jezusa Chrystusa i przez Ducha naszego Boga. Trzy czasowniki, wszystkie w czasie przeszłym i wszystkie w stronie biernej, coś uczynione wierzącym, coś uczynione im w przeszłości.

Byli obmyci, być może nawiązanie do chrztu chrześcijańskiego. Myślę, że tak. Byliście uświęceni, czas przeszły.

Zostaliście usprawiedliwieni w imię Pana Jezusa Chrystusa i przez Ducha naszego Boga. Te dwie frazy przyimkowe z pewnością pasują do ostatniego z trzech czasowników, usprawiedliwienia i usprawiedliwić. Myślę, że pasują do wszystkich trzech.

Jeśli to prawda, to uświęcenie jest również dziełem, przepraszam, usprawiedliwienia. Uświęcenie jest dziełem Ducha, bez wątplenia. Być może te dwie frazy przyimkowe pasują do wszystkich trzech czasowników, ale jestem pewien, że pasują do ostatniego.

I o to mi teraz chodzi, wybaczcie. Zostałeś usprawiedliwiony w imię Pana Jezusa Chrystusa i przez Ducha naszego Boga. Duch Święty jest aktywny w usprawiedliwieniu.

Jaką rolę odgrywa? Cóż, jeśli powiesz mi, co to znaczy, że jesteśmy usprawiedliwieni w imię Chrystusa, myślę, że mogę ci powiedzieć, jaka jest rola Ducha. Jesteśmy usprawiedliwieni w imię Chrystusa. Jesteśmy usprawiedliwieni z łaski przez wiarę w imię Chrystusa.

Wierzę, że to odniesienie do wiary. Zostaliście usprawiedliwieni przez wiarę w imię Pana Jezusa Chrystusa, a to przez Ducha naszego Boga. To znaczy, że Duch daje dar zbawczej wiary.

Usprawiedliwienie jest tylko z łaski, tylko przez wiarę, tylko w Chrystusie. I tak jak w innych fragmentach, nikt nie może powiedzieć, że Jezus jest Panem, chyba że przez Ducha Bożego. Oczywiście, ktoś mógłby to powiedzieć.

Paweł ma na myśli, że nikt nie może tego powiedzieć i mieć tego na myśli. Nikt nie może powiedzieć, nie może złożyć tego pierwotnego chrześcijańskiego wyznania Pana Jezusa szczerze, chyba że Duch Święty mu na to pozwoli. Innymi słowy, usprawiedliwienie również jest przez Ducha naszego Boga.

Duch stosuje zbawienie we wszystkich jego wymiarach. Zjednoczenie, adopcja, odrodzenie, uświęcenie, usprawiedliwienie. Duch jest tak bardzo, tak niezbędny dla zbawienia.

Jest tak bardzo sine qua non-warunkiem zbawienia, że Rzymian 8:9 może to powiedzieć. Rzymian 8:9 może powiedzieć, że każdy, kto nie ma Ducha Chrystusa, nie należy do niego. To jest równanie.

Brak Ducha równa się brakowi zbawienia, Rzymian 8:9. Oto jak istotny jest Duch dla zbawienia. W istocie, odniesienie do przynależności do Chrystusa mówi o zjednoczeniu z Nim, do czego wrócimy później. Pokazujemy boskość Ducha.

Pokazaliśmy jego osobowość, teraz jego bóstwo. Tylko Bóg zamieszkuje w swoim ludzie. Nie ma pojęcia, że istoty ludzkie zamieszkują w innych istotach ludzkich lub aniołowie zamieszkują w istotach ludzkich.

To są absurdy. Jezus przepowiada, jak widzieliśmy już dwa razy w Jana 14:16 i 17, że Duch zamieszka w nas. Poznać Go.

On będzie z tobą. On będzie w tobie. Nie zamierzam się już odwracać. Jana 14:16 i 17. Tylko Bóg zamieszkuje w swoim ludzie. Duch zamieszka w nas.

Dlatego Duch jest Bogiem. Najczęściej, jak mówi Paweł, Duch Święty w nas mieszka. Ponieważ Bóg jest jeden, a osoby są nierozłączne, nawet jeśli Pismo tego nie mówi, powiedziałbym, że Pismo nigdy tego nie mówi, ale jesteśmy również zamieszkani przez Ojca i Syna.

Ale sześć razy Pismo mówi, że Syn mieszka w nas, a dwa razy, że Ojciec mieszka w nas. Ale zazwyczaj mówi, że Duch mieszka w nas. Rzymian 8 9. Nie jesteście w ciele, ale w Duchu, jeśli w rzeczywistości Duch Boży mieszka w was.

Wiersz 11 z Rzymian 8. Jeśli Duch Tego, który wskrzesił Jezusa z martwych, mieszka w was, to Ten, który wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, ożywi także wasze śmiertelne ciała przez swego Ducha, który w was mieszka. Duch mieszka w nas teraz. I to jest jedno miejsce, które uczy, że Duch będzie zaangażowany w nasze zmartwychwstanie z martwych w dniu ostatecznym.

To są dzieła boskie. Kto nas wskrzesza, jeśli nie Bóg? 1 Koryntian 3:16. Kościół zbiorowo jest zamieszkały przez Ducha.

1 Koryntian 6:19. Wierzący są indywidualnie zamieszkiwani przez Ducha. 1 Koryntian 3:16.

Czy nie wiecie, że wy, liczba mnoga, jesteście świątynią Boga i że Duch Boży mieszka w was, liczba mnoga? Jeśli ktoś zniszczy świątynię Boga, tego zniszczy Bóg. Bo świątynia Boga jest święta, a wy jesteście tą świątynią. W Piśmie Świętym świątynie są zamieszkałe przez bogów, jeśli mogę tak mówić, dobrze? I tak naprawdę, prawdziwy i żywy Bóg zamieszkuje przybytek, a następnie pierwszy i zamieszkujący Bóg zamieszkuje świątynię ludu Bożego, liczba mnoga, a tym zamieszkującym Bogiem jest Bóg, Duch Święty.

6:19 odnosi się do niemoralności seksualnej, a zatem to, to istoty ludzkie, poszczególne ciała, w których mieszka Duch. Uciekajcie od niemoralności seksualnej, 1 Koryntian 6:18. Każda inna osoba grzeszna, każdy inny grzech, który popełnia osoba, każda inna osoba, która popełnia grzech, ojej, każdy inny grzech, który popełnia osoba, jest poza ciałem, ale osoba niemoralna seksualnie grzeszy przeciwko własnemu ciału.

Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, którego macie od Boga? Nie należycie już do siebie samych. Za cenę bowiem zostaliście kupieni. Chwalcie więc Boga w ciele waszym.

Duch Święty w nas sprawia, że nasze ciała stają się świątyniami Boga (2 Koryntian 1:21-22). Pawłowi zarzucono wahanie, gdy zmienił plan podróży i nie przybył do Koryntu po raz drugi.

Jego wrogowie rzucili się na to. Och, zmienia trasę, sposób, w jaki zmienia skarpetki, ups, wymyśliłem część o skarpetkach, sposób, w jaki zmienia zdanie, on i jego ewangelia, jego przesłanie, on, on jest niezdecydowany przez cały czas. Paweł może poradzić sobie z osobistą zniechęcią, ale ewangelia, nie można krytykować ewangelii. Paweł wychodzi z impetem.

2 Koryntian 1:20. Wszystkie obietnice Boga znajdują swoje tak w Nim, Jezusie. Dlatego to przez Niego wypowiadamy nasze Amen Bogu dla Jego chwały.

To Bóg nas utwierdza; On nas umacnia z wami w Chrystusie. Oczywiście, wszystko jest w jedności z Chrystusem. On nas namaścił, położył na nas swoją pieczęć i dał nam swojego ducha w naszych sercach jako gwarancję. Nie jestem niezdecydowany, mówi Paweł, moje przesłanie jest proste jak strzała. To przesłanie, które głosił Jezus, i które jest głoszone o Jezusie, i jest to przesłanie, które Duch Święty potwierdza w naszych sercach.

Jesteśmy zamieszkiwani przez ducha Bożego, a na koniec, 2 Tymoteusza 1:14. Ta sama prawda jest dana, jesteśmy zamieszkiwani przez Boga, głównie jesteśmy zamieszkiwani przez Ducha Świętego, dlatego duch nie jest tylko osobą, jest osobą boską. Przez Ducha Świętego, który mieszka w nas, Paweł pisze do swojego ucznia, strzeż dobrego depozytu powierzonego tobie.

Duch jest boski. Tylko Bóg zamieszkuje w swoim ludzie; Duch wykonuje tę funkcję; dlatego Duch jest Bogiem. Jak widzieliśmy w Dziejach Apostolskich 5:3 i 4, imię ducha jest zamienione z imieniem Boga.

Ananiaszu, skłamałeś Duchowi Świętemu. Upewnij się, że mam wszystko poukładane. Skłamałeś Duchowi Świętemu, werset 3. Werset 4, nie skłamałeś człowiekowi, ale Bogu.

Imię Ducha Świętego jest wymieniane z imieniem Boga, a jak widzieliśmy, o świątyni Boga mówi się w 1 Koryntian 3:16 zbiorowo, a o świątyni Ducha Świętego mówi się indywidualnie w 1 Koryntian 6:19. Świątynia Boga, świątynia Ducha Świętego i imię ducha są używane zamiennie z Bogiem w taki sposób, że albo apostoł jest niedbały, co nie jest prawdą, albo sugeruje, że duch jest samym Bogiem. Na koniec, duch jest Bogiem, nie tylko dlatego, że ma boskie atrybuty i wykonuje boskie dzieła, a jego imię jest wymienne z imieniem Boga, ale duch jest powiązany z Ojcem i Synem w sposób, w jaki tylko duch, Bóg, jest powiązany.

W wielkim nakazie w Ewangelii Mateusza 28:19 i 20 czytamy, że Jezus mówi: Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, chrzcząc je w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, ucząc je przestrzegać wszystkiego, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni aż do skończenia świata. Przede wszystkim duch jest osobą, a nie siłą.

Jak to działa? Chrzcząc ich w imię Ojca i Syna i Mocy. Może to zadziałać w teologii Gwiezdných Wojen, która jest w rzeczywistości zoroastryzmem, który jest dualizmem ontologicznym. Moc ma ciemną i jasną stronę.

To nie jest biblijne nauczanie. O mój Boże. Nie, nie ma ciemnej strony Boga, który jest wieczny i który jest jeden.

W tym sensie nie ma dualizmu w Bogu. Jest jednym Bogiem, wiecznie istniejącym w trzech osobach. A co powiecie na to? Chrzczenie w imię Ojca, Syna i stworzenia, albo w imię Pawła.

W 1 Liście do Koryntian 1 Paweł mówi: nie zostaliście ochrzczeni w moje imię. Chrzcijcie w imię Ojca i Syna, Archanioła i anioła Gabriela. Nie, nie próbuję być niegrzeczny, kiedy to mówię.

Wykazuję, że miejsce to zajmuje nie tylko osoba, ale osoba boska. Chrzczenie ich w imię Boga Ojca, Boga Syna i Boga Ducha Świętego jest sensem. To znaczy, że imię Ducha jest związane z Ojcem i Synem, ponieważ tylko imię Boga może być z nim związane.

To samo dotyczy darów duchowych w 1 Koryntian 12. Paweł zauważa tu trójjedność. Mówi o darach i posługach, a następnie o rezultatach tych posług.

I łączy te trzy rzeczy z trzema osobami trynitarnymi, odpowiednio. Duch daje dary. Dary są używane w służbie Synowi.

A Ojciec działa poprzez dary i służbę, aby przynosić rezultaty. 1 Koryntian 12:4 do 6, próbując promować jedność w tym podzielonym zgromadzeniu. Teraz istnieją różne dary, ale ten sam Duch.

Istnieją różne rodzaje służby, ale wszystkie są takie same: Pan Jezus. Istnieją różne rodzaje aktywności, ale to ten sam Bóg, który daje wszystkim siłę. Och, istnieją różne dary, ale Duch daje je wszystkie.

Istnieją różne sposoby służenia Panu Jezusowi Chrystusowi i różne posługi, ale wszystkie służą Chrystusowi. I są różne rezultaty, ale to Bóg, Ojciec, daje im wszystkim moc. Ponownie znajdujemy imię Ducha powiązane z Ojcem i Synem w sposób właściwy tylko dla Boga.

Apostoł daje dary, a anioł daje dary. Nie, nie, nie. Bóg daje dary.

Duch jest Bogiem. I widzieliśmy to wielkie błogosławieństwo Pawłowe. Niech łaska Pana Jezusa Chrystusa, miłość Boga i społeczność Ducha Świętego będą z wami wszystkimi.

Chrystus daje łaskę. Ojciec daje miłość. A Duch daje społeczność, wchodzi w społeczność z nami.

To są boskie osoby, które obcuja z przebaczonymi osobami, osobami ludzkimi. Sposób, w jaki imię Ducha jest tam kojarzone z Ojcem i Synem w tych

błogosławieństwach, w tym błogosławieństwie, pokazuje boskość i osobowość Ducha. Jana 20:21 i 22, które uważam za zapowiedź Pięćdziesiątnicy.

Pokój wam, powiedział Jezus, jak Ojciec mnie posłał, tak i Ja was posyłam. A gdy to powiedział, tchnął na nich i powiedział: weźmijcie Ducha Świętego. A którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone.

Jeśli wstrzymasz przebaczenie od kogokolwiek, jest ono wstrzymane. To jest Boże błogosławieństwo obiecanie na posługę apostołów w głoszeniu ewangelii. A co jest w to zaangażowane? Duch wytwarza przebaczenie grzechów i błogosławi głoszeniu Słowa Bożego.

O, to nawiązanie do tchnięcia życia przez Boga w Adama i Ewę, ożywienia ich, uczynienia ich ciał żywymi. I tutaj Jezus zajmuje miejsce stwórcy, lub lepiej, odtwórcy, wydychając Ducha Świętego. To znaczy, jak świadczy Dzieje Apostolskie 2, Ducha Świętego.

Jezus, Pięćdziesiątnica jest dziełem Jezusa. Tak jak jego śmierć i zmartwychwstanie są jego dziełami, tak wylewa Ducha Świętego w Pięćdziesiątnicę. On wykonuje dzieło Boga.

Tutaj Duch Święty jest zaangażowany w odpuszczenie grzechów w przepowiedni Jezusa na Pięćdziesiątnicę. Duch jest Bogiem. Widzieliśmy już z 2 Koryntian 1, że Paweł nie jest niezdecydowany.

Zmienił swoje plany, ale nawet po to, by oszczędzić Koryntian, mówi, że nim nie jest; jest prawdziwym kaznodzieją ewangelii. Nie zmienia swojego przesłania. I tak naprawdę Bóg położył na nas swoją pieczęć.

I to jest, dał nam Ducha w naszych sercach jako gwarancję prawdy ewangelii i zbawienia. Pieczętowanie, pieczęcią jest Duch. Duch jest Bogiem.

Zbawienie Objawienia, pozdrowienie Objawienia, przepraszam, księga Objawienia, pozdrowienie, również łączy Syna z Ojcem i Duchem w sposób, w jaki tylko Bóg może być połączony. Łaska wam i pokój, Jan pisze do siedmiu kościołów, od Tego, który jest i który był, i który ma przyjść, to jest Ojciec Przedwieczny, i od siedmiu duchów, które są przed Jego tronem, to jest Duch Święty, i od Jezusa Chrystusa, wiernego świadka, pierwotnego z umarłych i władcy królów ziemi. Jezu, przepraszam, Duch jest połączony z Ojcem Przedwiecznym i z Synem, który jest prorokiem i królem, i kapłanem, i królem.

On jest wiernym świadkiem mówiącym w imieniu Boga. On jest pierwotnym umarłych, mówiącym o tym, że jest kapłanem, który umarł za nas. I jest władcą królów ziemi.

On jest królem. Duch jest tutaj powiązany z tym pozdrowieniem w Objawieniu 1, ponieważ tylko Bóg może być powiązany. Krótco mówiąc, dzieło Ducha, ponownie, jeszcze bardziej pokazuje boskość Ducha Świętego.

Przyjrzelismy się już Księdze Rodzaju 1 :1 i 2. Podobnie jak Duch Święty zstępujący jak gołębica na Jezusa podczas jego chrztu, Ewangelia Mateusza 3:16, Księga Rodzaju 1 używa Ducha i mówi o Duchu, używając obrazów ptaków. Duch unosi się nad stworzeniem, boskim stworzeniem. W Księdze Hioba 33:4 Elihu mówi: Duch Boży mnie stworzył, a oddech Wszechmogącego daje mi życie.

Duch równoległy do Wszechmogącego. Duch jest stwórcą. Elihu mówi, że Duch Boży mnie stworzył.

Tchnienie Wszechmogącego daje mi życie. Kiedy Księga Rodzaju i Hiob wskazują, że Duch odegrał rolę w stworzeniu, sugerują jego boskość. W naszym następnym wykładzie będziemy kontynuować pracę Ducha i zobaczymy ją bardziej w przekazywaniu Pisma Świętego i rozległym badaniu pracy Ducha w Starym Testamencie w wielu różnych aspektach, a następnie pracę Ducha w Nowym Testamencie, a zwłaszcza jego pracę w Jezusie.

To fascynujące, zanim zakończymy rozmowę o głównej postudze Ducha, jaką jest zjednoczenie z Chrystusem. Dziękuję za uwagę i zainteresowanie.

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Duchu Świętym i zjednoczeniu z Chrystusem. To jest sesja 2. Duch Święty jest Bogiem.